

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Ing. J. O.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 648/16, Brno, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o návrhu Krajského soudu v Brně na přikázání věci jinému soudu

t a k t o :

Věc vedená u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 A 2/2017 **se p ř i k a z u j e** k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 2. 1. 2017 ke Krajskému soudu v Brně žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), ve které nesouhlasil se současnou politicko-společensko-odbornou situací v České republice. Popsal, že požádal krajský soud o poskytnutí informace, avšak ten ji nevyřídil, proto na něj podal stížnost. Nadřízený orgán žalovanému uložil žádost o informace vyřídít, to se však rovněž nestalo. Proto žalobce podal žalobu na žalovaného pro nečinnost.

Protože měl krajský soud za to, že soudci rozhodující ve věci správního soudnictví jsou ve věci podjatí, jelikož tu jsou objektivní pochybnosti o jejich nepodjatosti, poněvadž žaloba směřuje proti krajskému soudu, zaslal žalobci a žalovanému přípis, v němž je vyzýval, aby se vyjádřili k tomu, ke kterému soudu má být věc přikázána.

Žalobce reagoval přípisem ze dne 26. 1. 2017, v němž uvedl, že nezáleží na tom, který soud bude věc řešit.

Krajský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) z důvodu, že žalovaný jako povinný subjekt je také soudem věcně a místně příslušným k projednání žaloby, s tím, že by tato skutečnost mohla zavdat objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů tohoto soudu.

Nejvyšší správní soud poučil účastníky o složení senátu, který o tomto návrhu bude rozhodovat, a zaslal jim samotný návrh krajského soudu ze dne 1. 2. 2017 na přikázání věci jinému soudu. Účastníci se ve lhůtě stanovené zdejším soudem k tomuto návrhu nevyjádřili.

Nejvyšší správní soud shledal návrh krajského soudu na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu důvodným.

Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. platí, že Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Zmiňované ustanovení upravuje případ tzv. nutné delegace, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc projednat a rozhodnout jako věcně a místně příslušný soud.

Krajský soud učinil tedy návrh na delegaci nutnou podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Jejím předpokladem je sice rozhodnutí o vyloučení všech soudců specializovaných senátů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2009, č. j. Nad 23/2009 - 32), pokud by však měl o vyloučení rozhodovat Nejvyšší správní soud, bylo by trvání na takové podmínce zbytečným formalismem. Taková situace by nastala i v tomto případě, neboť krajský soud jako žalovaný orgán nemůže rozhodovat ve své vlastní věci, takže by o vyloučení soudců krajského soudu musel podle § 8 odst. 3 s. ř. s. *per analogiam* tak jako tak rozhodnout Nejvyšší správní soud (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2014, č. j. Nad 50/2014 - 25).

Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv pouze na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti (blíže viz nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996 sp. zn. I. ÚS 167/94 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 - 70).

Přestože pouhá skutečnost, že žalovaným je krajský soud, automaticky neznamená, že by v takovéto věci všichni soudci specializovaných senátů tohoto soudu byli vyloučeni z projednávání a rozhodnutí (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2012, č. j. Nad 101/2012 - 18), důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců příslušného soudu lze mít zejména z toho důvodu, že předmětem řízení v nyní posuzované věci je tvrzená nečinnost orgánů správy krajského soudu. Skutečnost, že by soudci krajského soudu měli posuzovat činnost pracovníků a funkcionářů krajského soudu, kteří mohou v zákonem stanovených případech vůči nim vykonávat úkoly justiční správy, je důvodem pro vyloučení těchto soudců z projednání a rozhodnutí věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 - 70).

Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že všichni soudci specializovaných senátů Krajského soudu v Brně jsou vyloučeni pro možnou podjatost ve věci vedené tímto soudem pod sp. zn. 29 A 2/2017. Věc proto přikázal k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Ostravě, který je soudem svým sídlem nejbližším účastníkům řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu